

ТОНЯ ТРАЙКОВА ЗЛАТЮ БОЯДЖИЕВ

chitanka.info

От силуета, който вечер по главната на Пловдив се
клатушкаташе,
отделните детайли в паметта ми са се врязали:
лицето, дясната ръка между две копчета на якето
промушена,
бастунът в лявата, каскетът, говорът, засегнат от
парализа.
Около него целият живот и хората изглеждаха
различно,
и близките, и въздухът в дома му, всичко беше
цветно, причудливо,
дъхтеше на Париж, на свобода, но и на строгост и
приличие,
и образите от картините понякога с реалните се
сливаха.
Веднъж на пътя две деца, повели слепите родители,
минаваха,
той спря, загледа се след тях, не можеше да се
начуди
и никой друг така пред мен не беше се преобразявал,
и досега не е, с такава детска чистота и
непринуденост.
Като умря, пристигнаха сестрите му — необичайни
гости,
стояха мълчаливо с черните забрадки като пред
икона.
Това, което едрите покрусени жени не казаха, бе
просто
и аз в наивната си младост нещо се заклех, ала какво
— не помня.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.